

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLB240002
NAZWA
OBSZARU Beskid Żywiecki

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ A	1.2. Kod obszaru PLB240002	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Beskid Żywiecki

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2025-05
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	2008-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	rozp. MŚ z dn. 27.10.2008 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie osop

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
19.1876

Szerokość geograficzna
49.5279

2.2. Powierzchnia [ha]:

34988.82

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL22	Śląskie
------	---------

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A223	Aegolius funereus			p	12	40	i		M	C	C	C	C
B	A259	Anthus spinoletta			r	6	10	p		M	C	C	C	C
B	A091	Aquila chrysaetos			r	1	2	p		G	B	C	B	B
B	A104	Bonasa bonasia			p	250	430	i		M	C	B	C	C
B	A215	Bubo bubo			p	1	2	i		M	C	C	C	C
B	A264	Cinclus cinclus			r	35	50	p		M	C	B	B	B
B	A122	Crex crex			r	164	170	males		M	C	C	C	C
B	A239	Dendrocopos leucotos			p	120	130	i		M	B	C	B	B
B	A238	Dendrocopos medius			p	2	2	i	P	M	D			
B	A236	Dryocopus martius			p	212	240	i		M	C	C	C	C
B	A099	Falco subbuteo			r	22	35	p		M	C	B	C	C
B	A217	Glaucidium passerinum			p	42	50	i		M	C	C	C	C

B	A261	Motacilla cinerea		r	203	250	p		M	B	B	B	B
B	A344	Nucifraga caryocatactes		r	45	60	p		M	C	B	B	B
B	A072	Pernis apivorus		r	11	30	p		M	C	B	C	C
B	A241	Picoides tridactylus		p	152	160	i		M	B	C	B	B
B	A234	Picus canus		p	42	70	i		M	C	C	C	C
B	A220	Strix uralensis		p	16	24	i		M	C	C	B	C
B	A108	Tetrao urogallus		p	20	25	i		M	B	C	A	B
B	A282	Turdus torquatus		r	208	250	p		M	B	B	B	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.41
N10	7.44
N16	5.75
N19	26.07
N17	47.19
N08	0.18
N12	12.96
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar obejmuje fragment Beskidu Żywieckiego, który jest zbudowany z fliszowych utworów serii magurskiej. Charakteryzuje go występowanie różnorodnych form geomorfologicznych - grzbiety, garby, żebra mury skalne, gołoborza, na stokach i osuwiska skalne. Dominującymi skałami są tutaj odporne na wietrzenie

piaskowce magurskie, które wraz z łupkami ilastymi tworzą flisz karpacki. Najciekawsze zespoły form skalnych znajdują się w szczytowych partiach Pilska, w dolinie Cebulowego Potoku, w obrębie grzbietowej części pasma Lipowskiej-Rotmanki oraz Boraczej-Prusowa. Największa jaskinia na tym obszarze to Jaskinia Wickowa w Sopotni Wielkiej, o długości 101 m. Beskid Żywiecki składa się z kilku pasm górskich, mających układ równoleżnikowy. Wyróżniają się tu zwarte grupy górskie Wielkiej Raczy (1236 m) i Pilska (1557 m). Wyróżnia się także interesujący ostaniec denudacyjny - Grojec (612 m), będący ważnym stanowiskiem archeologicznym.

Rzeki mają tu charakter typowo górski, z gwałtownymi spadkami, malowniczymi wodospadami i gęstą siecią potoków. Główne rzeki obszaru to Soła i Koszarawa. Osobliwością są nielicznie występujące drobne jeziora osuwiskowe. Szatę roślinną tworzą naturalne i półnaturalne górskie zbiorowiska roślinne, w tym dobrze wykształcone zespoły lasów iglastych i liściastych. Na spłaszczeniach stokowych, wierzchołkach grzbietowych, zagłębieniach osuwiskowych, występują cenne torfowiska.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar Natura 2000 Beskid Żywiecki PLB240002 to duża ostoja górska obejmująca swym zasięgiem część Beskidu Żywieckiego - mezoregionu należącego do Beskidów Zachodnich. Na bogactwo ornitofauny tego obszaru wpłynęły znaczne różnice wysokości i wykształcone cztery piętra roślinno-klimatyczne: pogórza, regla dolnego, regla górnego oraz piętro subalpejskie. W obszarze dominują lasy, a wśród nich spotkać można fragmenty ukazujące charakter dawnej „Puszczy Karpackiej”. W ostoi stwierdzono występowanie 24 gatunków ptaków z załącznika I Dyrektywy Ptasiej, w tym 21 spośród nich należy do lęgowych lub prawdopodobnie lęgowych. Beskid Żywiecki stanowi jedną z najważniejszych krajowych ostoi głąszca, orla przedniego, drozda obrożnego, dzięcioła trójpalczastego i dzięcioła białogrzbietego. Obszar charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem szaty roślinnej i dobrze zachowanymi, typowymi zbiorowiskami góorskimi (leśnymi i nieleśnymi). Najbardziej rozpowszechnione siedliska leśne to kwaśne i żyzne buczyny. Siedliska nieleśne najliczniej reprezentowane są przez górskie łąki konietlicowe użytkowane ekstensywnie. Spośród licznych zbiorowisk roślinnych należy zwrócić uwagę na unikatową w polskich Karpatach postać zespołu Valeriano-Caricetumflavae, z udziałem czosnku syberyjskiego *Allium sibiricum* i niebielistki trwałej *Swertia perennis* subsp. *Alpestris*.

Na podkreślenie zasługuje tu znaczenie obszaru jako ostoi dużych ssaków drapieżnych: wilka, rysia i niedźwiedzia.

A223 Włochatka (*Aegolius funereus*).

Gatunek występuje na terenie całej ostoi, głównie w drzewostanach iglastych w wyższych klasach wieku. Typ populacji w obszarze - osiadła. Populacja włochatki zasiedlająca obszar Beskid Żywiecki PLB240002 jest szacowana na 6-20 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,33%. $p > 1,11\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane). Ocena ta wynika między innymi z małej powierzchni: drzewostanów w wieku ponad 100 lat, małym udziałem drzewostanów ze zróżnicowaną strukturą pionową oraz drzewostanów zróżnicowanych mikrosiedliskowo. Możliwości odtworzenia III - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków lub trudne),

Izolacja C: populacja włochatki w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania (zasiedla tereny sąsiadujące z Beskidem Żywieckim).

Ocena ogólna C (znacząca): jest znacząca.

A259 Siwerniak (*Anthus spinoletta*)

Na przestrzeni ostatnich lat gatunek notuje mocny regres na stanowiskach

w Beskidach Zachodnich (Bobrek. Wilk. Pępkowska-Król. 2018; Tomasik i inni. 2019).

Rejon jego występowania w obszarze Beskid Żywiecki PLB240002 to polany reglowe położone na wysokości powyżej 1000 m n.p.m. oraz zbiorowiska subalpejskie w masywie Pilska. Typ populacji - rozrodcza (wydająca potomstwo). W trakcie monitoringu gatunku prowadzonego w roku 2019, gatunek ten został zinwentaryzowany na 4 stanowiskach, a jego liczebność została oszacowana na 6-10 par (Tomasik i inni. 2019)

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,28%. p >0,47% populacji krajowej.

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania :nie oceniano; możliwości odtworzenia (nie oceniano),

Izolacja C: populacja siwerniaka w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A091 Orzeł przedni (*Aquila chrysaetos*)

W obszarze Natura 2000 Beskid Żywiecki PLB24002 gniazdują dwie pary tego gatunku, co daje zagęszczenie równe 0,57 pary/100 km², więc jest wyższe od przeciętnego w Karpatach, gdzie osiąga zagęszczenia na poziomie 0,30-0,36 par/100 km² (Tomasik i inni. 2019). Liczebność gatunku w obszarze jest stabilna choć w dłuższym okresie mogą występować naturalne fluktuacje (Tomasik i inni. 2019).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: stanowi 6,45% populacji krajowej.

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane). Ocena ta wynika między innymi z małej powierzchni płatów starodrzewu dogodnych do gniazdowania. Możliwości odtworzenia III - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków lub trudne),

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku.

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników, oraz ze względu na to, że obszar stanowi jedną z 10 najważniejszych ostoi gatunku w Polsce jest dobra.

A104 Jarząbek (*Bonasa banasia*)

Jarząbek występuje na terenie całej ostoi w zakresie wysokości od 600 do 1200 m n. p. m. (Ciach 2012).

Populacja jarząbka zasiedlająca ostoję została oszacowana na 126 - 216 par. Typ populacji - osiadła.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: 0,9 – 1,1 % populacji krajowej w związku z czym przyjmuje ocenę C.

Stan zachowania B (dobry), w tym: stopień zachowania siedliska: II - elementy zachowane w dobrym stanie - siedlisko zostało ocenione w skali całego obszaru jako właściwe, a wielkość siedliska jest wystarczająco duża i jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku.

Izolacja C: populacja jarząbka w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A215 Puchacz (*Bubo bubo*)

Występowanie puchacza w ostoi nie zostało potwierdzone w trakcie badań ornitologicznych prowadzonych w okresie od 2007 do 2019 r. Pomimo braku bezpośrednich obserwacji, gatunek może występować na terenie ostoi (gatunek trudno wykrywalny). Biorąc pod uwagę rozległość Beskidu Żywieckiego, obecność dogodnych dla gatunku siedlisk i dawne obserwacje, należy przyjąć, że puchacz nadal potencjalnie występuje na tym terenie (Ciach 2012; Tomasik i inni. 2019).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: stanowi 0,00% - 0,37% populacji krajowej.

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane). Ocena ta wynika między innymi z małego udziału: drzewostanów w wieku ponad 120 lat, braku zróżnicowania mikrosiedliskowego drzewostanów . Możliwości odtworzenia III - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków lub trudne),

Izolacja C: populacja w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A264 Pluszcz (*Cinclus cinclus*)

Populacja pluszcza zasiedlająca ostoję Beskid Żywiecki PLB240002 jest szacowana na 35 do 50 par (Ciach 2008). Gatunek zasiedla na terenie całej ostoi większość potoków do wysokości 900 m n.p.m.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 1,40 %. $p > 2,00\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;
Stan zachowania B (dobry), w tym: stopień zachowania siedliska: II - elementy zachowane w dobrym stanie.
Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku (jest to gatunek górski, a jego stanowiska na niżu są rzadkie).
Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych kryteriów oceny jest dobra.

A122 Derkacz (*Crex crex*)

Gatunek występuje na terenie całej ostoi, zasiedlając głównie łąki zlokalizowane w niższych położeniach. Typ populacji - rozrodcza (wydająca potomstwo). Populacja derkacza zasiedlająca obszar jest szacowana na 164-170 odżywiających się samców (Ciach 2008, Ciach 2012).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,36%. $p > 0,37\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;
Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (ocena ta związana jest z obecnością zabudowy na terenach rolnych zlokalizowanych w niższych położeniach górskich). Możliwości odtworzenia III - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest trudne lub niemożliwe.

Izolacja C: populacja derkacza w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania. (możliwości przemieszczania się gatunku są wystarczające do utrzymania kontaktu z populacjami zasiedlającymi tereny sąsiadujące z Beskidem Żywieckim). Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A239 Dzięcioł białogrzbity (*Dendrocopos leucotos*)

Populacja dzięcioła białogrzbitego zasiedlająca obszar Beskid Żywiecki PLB240002 jest szacowana na 60-65 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012). Gatunek występuje na terenie całej ostoi w zakresie wysokości od 390 do 1200 m n. p. m.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: zawiera się w przedziale 4,00 %. $p > 4,33\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę B;
Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (ocena ta związana jest z małym udziałem drzewostanów liściastych i starodrzewu w wieku ponad 100 lat oraz małym udziałem drewna martwego, głównie złomów i martwych drzew stojących).

Przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków.

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występująca na peryferiach zasięgu gatunku (z uwagi na to, że populacja dzięcioła białogrzbitego stanowi część zachodniej granicy zasięgu występowania gatunku w Karpatach).

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników, oraz ze względu na to, że obszar stanowi jedną z 10 najważniejszych ostoi gatunku w Polsce jest dobra.

A238 Dzięcioł średni (*Dendrocopos medius*)

Brak informacji o występowaniu dzięcioła średniego w Beskidzie Żywieckim w dostępnych danych literaturowych. Gatunek ten występuje w sąsiednim Beskidzie Śląskim (Wilk 2010), stąd też możliwe jest jego nieregularne występowanie w obszarze Beskid Żywiecki.

Populacja ocena D (populacja nieistotna). Występowanie tego gatunku na opisywanym obszarze jest nieznaczące dla jego ochrony.

A236 Dzięcioł czarny (*Dendrocopos martius*)

Gatunek osiadły, występujący w obszarze przez cały rok. Występuje on na terenach leśnych całej ostoi w zakresie wysokości od 450 do 1200 m n. p. m. (Ciach 2012).

Całkowitą populację w obszarze badań oszacowano na 106 - 120 stanowisk (Tomasik i inni. 2019).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,28 - 0,32 % populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany),

Izolacja C: populacja w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania. (możliwości

przemieszczania się gatunku są wystarczające do utrzymania kontaktu z populacjami zasiedlającymi tereny sąsiadujące z Beskidem Żywieckim)

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych ocen przyjęła wartość C (znacząca).

A099 Kobuz (*Falco subbuteo*)

Kobuz występuje w całym obszarze Beskid Żywiecki PLB240002. Liczebność kobuza w ostoi oszacowano na 22 – 35 par.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,90 %. $p > 1,50\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania gatunku B (dobry): w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie.

Izolacja C: populacja w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych ocen przyjęła wartość C (znacząca).

A217 - Sóweczka (*Glaucidium passerinum*)

Gatunek osiadły, występują w obszarze przez cały rok. Populacja sóweczki zasiedlająca obszar Beskid Żywiecki plb240002 jest szacowana na 21-25 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012). Gatunek występuje na terenie całej ostoi, głównie w drzewostanach iglastych w wyższych klasach wieku.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 1,31%. $p > 1,56\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane - ocena ta wynika między innymi z małej powierzchni:

drzewostanów w wieku ponad 100 lat, drzewostanów ze zróżnicowaną strukturą pionową. Możliwości odtworzenia III - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków lub trudne),

Izolacja C: populacja w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania (możliwości przemieszczania się gatunku są wystarczające do utrzymania kontaktu z populacjami zasiedlającymi tereny sąsiadujące z Beskidem Żywieckim).

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A261 Pliszka górska (*Motacilla cinerea*)

Populacja pliszki górskiej zasiedlająca ostoję Beskid Żywiecki PLB240002 jest szacowana na 203 do 250 par (Ciach 2008). Gatunek zasiedla na terenie całej ostoi większość potoków do wysokości 1000 m n.p.m.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: zawiera się w przedziale 2,39%. $p > 2,94\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę B;

Stan zachowania B (dobry), w tym: stopień zachowania siedliska: II - elementy zachowane w dobrym stanie.

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku (jest to gatunek górski, a jego stanowiska na niżu są rzadkie).

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest dobra.

A344 Orzechówka (*Nucifraga caryocatactes*)

Orzechówka występuje na rozproszonych stanowiskach, na terenach leśnych całego obszaru Beskid Żywiecki PLB240002. Typ populacji - rozrodcza (wydająca potomstwo).

Liczebność orzechówki w obszarze wynosi 45-60 par lęgowych (Ciach 2008).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: stanowi 1,13%-1,50% populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania B (dobry): zachowanie elementów siedliska w ostoi jest w dobrym stanie.

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku.

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest dobra.

A072 Trzmiełojad (*Pernis apivorus*)

Trzmiełojad występuje na rozproszonych stanowiskach, na terenach leśnych całego obszaru Beskidu Żywieckiego PLB240002. Typ populacji - rozrodcza (wydająca potomstwo).

Liczebność trzmiełojada w obszarze wynosi 11-30 par lęgowych (Ciach 2008).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: stanowi 0,30 - 0,82% populacji krajowej w związku z czym przyjmuje ocenę C.

Stan zachowania B (dobry), w tym: stopień zachowania siedliska: II - elementy zachowane w dobrym stanie - siedlisko zostało ocenione w skali całego obszaru jako właściwe, a wielkość siedliska jest wystarczająco duża i jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku.

Izolacja C: populacja trzmiełojada w obszarze jest nieizolowana, w obrębie rozległego obszaru występowania.

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A241 Dzięcioł trójpalczasty (*Picoides tridactylus*)

Gatunek osiadły, występuje w obszarze przez cały rok. Populacja dzięcioła trójpalczastego zasiedlająca obszar Beskidu Żywieckiego PLB240002 jest szacowana na 76-80 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012).

Gatunek występuje na terenie całej ostoi w zakresie wysokości od 720 do 1300 m n. p. m.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: zawiera się w przedziale 6,33 %. $p > 6,67\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę B;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (ocena ta związana jest z małym udziałem drzewostanów w wieku ponad 100 lat oraz małym udziałem drewna martwego, głównie martwych i zamierających drzew stojących). Przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków.

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku (stanowi część zachodniej granicy zasięgu występowania gatunku w Karpatach).

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników, oraz ze względu na to, że obszar stanowi jedną z 10 najważniejszych ostoi gatunku w Polsce jest dobra.

A234 Dzięcioł zielonosiwy (*Picus canus*)

Gatunek osiadły, występuje w obszarze przez cały rok. Populacja dzięcioła zielonosiwego zasiedlająca obszar Beskidu Żywieckiego PLB240002 jest szacowana na 21-35 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012).

Gatunek występuje na terenie całej ostoi w zakresie wysokości od 470 do 1000 m n. p. m.

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,53%. $p > 0,88\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane (ocena ta związana jest z małym udziałem drzewostanów liściastych i starodrzewu w wieku ponad 100 lat oraz małym udziałem drewna martwego, głównie złomów i martwych drzew stojących i leżaniny).

Przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków.

Izolacja C: populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania (z uwagi na obecność siedlisk potencjalnie dogodnych do występowania gatunku w otoczeniu Beskidu Żywieckiego).

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A220 Puszczyk uralski (*Strix uralensis*)

Gatunek osiadły, występuje w obszarze przez cały rok. Występuje na terenie całej ostoi, zasiedlając głównie drzewostany liściaste i mieszane w wyższych klasach wieku. Populacja puszczyka uralskiego zasiedlająca obszar Beskidu Żywieckiego PLB240002 jest szacowana na 8-12 par lęgowych (Ciach 2008, Ciach 2012).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja C: zawiera się w przedziale 0,52%. $p > 0,77\%$ populacji krajowej i przyjmuje ocenę C;

Stan zachowania C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane - ocena ta wynika między innymi z małym udziałem drzewostanów w wieku ponad 100 lat, drzewostanów ze zróżnicowaną strukturą pionową oraz drzewostanów

zróżnicowanych mikrosiedliskowo. Możliwości odtworzenia - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest możliwe przy średnim nakładzie sił i środków.

Izolacja B: populacja nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku (stanowi część zachodniej granicy zasięgu występowania gatunku w Karpatach)

Ocena ogólna C (znacząca): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest znacząca.

A108 Głuszc (Tetrao urogallus)

Gatunek osiadły, występują w obszarze przez cały rok. Występuje na terenie całej ostoi w zakresie wysokości od 715 do 1330 m n. p. m. (Ciach 2012). Populacja głuszcza zasiedlająca obszar Beskid Żywiecki PLB240002 liczy 20-25 osobników. Populacja ta wykazuje silny trend spadkowy (Tomasik i inni. 2019).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: stanowi 3,46% - 4,33% populacji krajowej.

Stan zachowania: C (średni lub zdegradowany), w tym: stopień zachowania siedliska: III - elementy średnio zachowane lub częściowo zdegradowane - ocena ta związana jest między innymi z małym udziałem drzewostanów w wieku ponad 100 lat, drzewostanów zróżnicowanych mikrosiedliskowo. Możliwości odtworzenia - przywrócenie poszczególnych cech siedlisk do dobrego stanu (renaturyzacja) jest trudna i niemożliwa),

Izolacja A (populacja prawie izolowana): swobodne przemieszczenie między Beskidem Żywieckim a sąsiednimi pasmami jest w różnym stopniu ograniczone.

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników, oraz ze względu na to, że obszar i stanowi jedną z 10 najważniejszych ostoi gatunku w Polsce jest dobra.

A282 Drozd obrożny (Turdus torquatus)

Liczebność drozda obrożnego w obszarze Beskid Żywiecki PLB240002 wynosi 208-250 par lęgowych (Ciach 2008). Gatunek ten zasiedla piętro kosówki oraz piętro regla górnego, nielicznie regla dolnego.

Ważnym czynnikiem warunkującym występowania drozda obrożnego jest sąsiedztwo terenów otwartych (Ciach 2012).

Ocena znaczenia obszaru dla gatunku:

Populacja B: stanowi 8,67%-10,42% populacji krajowej i przyjmuje ocenę B.

Stan zachowania B (dobry): zachowanie elementów siedliska drozda obrożnego w ostoi jest w dobrym stanie.

Izolacja B: populacja w obszarze jest nieizolowana, ale występującą na peryferiach zasięgu gatunku (gatunek ściśle górski).

Ocena ogólna B (dobra): wartość obszaru pod kątem jego znaczenia dla ochrony, jako wypadkowa powyższych wskaźników jest dobra.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	K03.04		i
L	A04.03		i
M	F03.01		i
M	X		b

M	G01.02		i
L	B01.02		i
M	E01.03		i
M	B02.04		i
M	E03		i
M	F03.02.03		i
M	D01.02		i
M	H04		i
M	G02.02		i

Oddziaływania pozytywne

Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	G02.02		i
M	E01.03		i
M	X		b
M	G01.02		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

4.5 Dokumentacja 1. Bobrek R., Wilk T., Pępkowska-Król A. 2018. Regres populacji siwerniaka *Anthus spinoletta* na stanowiskach reglowych w Beskidach Zachodnich. *Ornis Polonica* 2018, 59: 154–162. 2. Ciach M., 2008. Wyniki inwentaryzacji awifauny na terenie proponowanego Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków PLB240002 (IBA PL127) Beskid Żywiecki. 3. Ciach M. 2012. Ekspertyza ornitologiczna na potrzeby sporządzania planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 OSO Beskid Żywiecki; Kraków, Katowice. 4. Ciach M. 2012, materiały niepublikowane. 5. Ciach M. 2016. Uzupełnienie stanu wiedzy dotyczącej wybranych gatunków ptaków, będących przedmiotami ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Beskid Żywiecki PLB240002. Kraków. 6. Dyduch M. i inni. 2021-2022. Weryfikacja występowania 12 gatunków ptaków jako przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Beskid Żywiecki PLB240002. Influence Sp. z o.o. 7. Kuczyński L., Chylarecki P. 2012. Atlas pospolitych ptaków lęgowych Polski. Rozmieszczenie, wybiórczość siedliskowa, trendy. GIOŚ, Warszawa. 8. Tomasił Ł. i inni. 2019. Monitoring stanu ochrony 13 gatunków ptaków w obszarze Beskid Żywiecki w latach 2018 i 2019 - Etap I-II. 9. Wilk T., Jujka M., Krogulec J., Chylarecki P. 2010. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym OTOP Marki. 10. Zawadzka D. i inni.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	97.05	PL02	1.43		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Dziobaki	+	0.04
PL02	Oszast	+	0.13
PL03	Żywiecki Park Krajobrazowy	*	97.05
PL02	Butorza	*	0.09
PL02	Gawroniec	*	0.07
PL02	Pilsko	*	0.3
PL02	Pod Rysianką	+	0.08
PL02	Śrubita	+	0.07
PL02	Romanka	+	0.36
PL02	Lipowska	+	0.18
PL02	Muńcoł	+	0.13

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach
Adres:	Polska Plac Grunwaldzki 8-10 40-127 Katowice
Adres e-mail:	sekretariat@katowice.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach z dnia 24 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Beskid Żywiecki PLB240002 (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2014 r. poz. 2575), zmienione Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o zmianie zarządzenia w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura
---	--

2000 Beskid Żywiecki PLB240002, z dnia 25 lutego 2016 r. (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z 2016 r. poz. 1322).

Link: https://dzienniki.slask.eu/WDU_S/2014/2575/akt.pdf https://dzienniki.slask.eu/WDU_S/2016/1322/akt.pdf

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLB240002

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)